

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
החזוק כפרן.	רבא:										■	◇	מב.	
הא אמרת: כל מילתא דלא רמיא עליה דאיניש - לאו אדעתיה	רמי בר חמא:										♣		מב.	
קצותא דתרעא מידכר דכירי אינשי.	א"ל רבא:										!	◇	מב.	
ההוא דא"ל לחבריה: הב לי מאה זוזי דמסיקנא בך והא שטרא, א"ל: פרעתין, אמר ליה: הנהו סיטראי נינהו												○ ◇	מב.	
איתרע שטרא	רב נחמן:										■	◇	מב.	
לא איתרע שטרא.	רב פפא:										■	◇	מב.	
ולרב פפא, מאי שנא מההוא דאמר ליה לחבריה: הב לי מאה זוזי דמסיקנא בך והא שטרא, א"ל: לאו אתורי יבת לי, ואתי ואיתבת אמסחתא וקבילת זון? ואמר ליה: הנהו סיטראי נינהו												♣	◇	מב.
איתרע שטרא	ואמר רב פפא:										■	♣	מב.	
התם כיון דקאמר אתורי יבת לי ומתורי שקלת איתרע שטרא, הכא אימור סיטראי נינהו.												!	◇	מב.
מאי הוי עלה?												^		מב.
לא איתרע שטרא	רב פפי:											!		מב.
איתרע שטרא.	רב ששת בריה דרב אידי:											!		מב.
והלכתא: איתרע שטרא.											■	◇	מב.	
והני מילי, דפרעיה באפי סהדי ולא אידכר ליה שטרא, אבל פרעיה בין ידידיה לדידיה, מיגו דיכול למימר לא היו דברים מעולם, יכול נמי למימר סיטראי נינהו, וכדאבימי בריה דר' אבהו.											■	◇	מב.	
ההוא דאמר ליה לחבריה: מהימנת לי כל אימת דאמרת לי לא פרענא, אזל פרעיה באפי סהדי, אביי ורבא דאמרי תרוניהו: הא הימניה. מתקיף לה רב פפא: נהי דהימניה טפי מנפשיה, טפי מסהדי מי הימניה ההוא דא"ל לחבריה: מהימנת לי כבי תרי כל אימת דאמרת לא פרענא, אזל פרעיה באפי תלתא													○ ◇	מב.
כבי תרי הימניה, כבי תלתא לא הימניה.	רב פפא:											♣	◇	מב.
אימור דאמרי רבנן דאולינן בתר רוב דעות - ה"מ לענין אומדנא, דכמה דנפשי בקיאי טפי, אבל לענין עדות - מאה כתרי ותרי כמאה.	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא:											♣	◇	מב.
לישנא אחרינא, ההוא דא"ל לחבריה: מהימנת לי כבי תרי כל אימת דאמרת לא פרענא, אזל ופרעיה באפי תלתא													○ ◇	מב.
כבי תרי הימניה, כבי תלתא לא הימניה.	רב פפא:											■		מב.
תרי כמאה ומאה כתרי	מתקיף להרב הונא בריה דרב יהושע:												♣	מב.
ואי א"ל כבי תלתא, ואזל פרעיה באפי בי ארבעה, כיון דנחית לדעות - נחית לדעות.												■	◇	מב.
איך נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן, ואין משביעין את הקטן.													■	מב.
מ"ט?													^	מב.
אמר קרא: (שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור, ואין נתינת קטן כלום.													!	מב.
אבל נשבעין לקטן ולהקדש.													■	מב.
איך נשבעין על טענת שוטה וקטן	והא אמרת רישא:												♣	מב.
בבא בטענת אביו, ור' אליעזר בן יעקב היא	רב:												!	מב.
פעמים שאדם נשבע על טענת עצמו, כיצד? אמר לו מנה לאביך בידי והאכלתיו פרס - הרי זה נשבע, וזהו שנשבע על טענת עצמו	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב:												♣	מב.
אינו אלא כמשיב אבידה ופטור.	הכמים:												♣	מב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ור' אליעזר בן יעקב לית ליה משיב אבידה פטור?												♣	◇
בשטענו קטן.	רב:											!	◇
קטן, והאמרת: אין נשבעין על טענת חרש שוטה וקטן												♣	
לעולם גדול, ואמאי קרו ליה קטן? דלגבי מילי דאבוה קטן הוא.												!	◇
אי הכי, טענת עצמו, טענת אחרים היא												♣	
טענת אחרים והודאת עצמו.												!	
כולהו נמי טענת אחרים והודאת עצמו נינהן												♣	
אלא בדרכה קמילגי												!	◇
מפני מה אמרה תורה מודה מקצת הטענה ישבע? חזקה אין אדם מעיז פניו בעל חובו, והאי בכולי בעי דליכפריה, והאי דלא כפריה - משום דאינו מעיז פניו בעל חובו, ובכוליה בעי דלודי ליה, והאי דלא אודי ליה - אישתמוטי הוא דקא משתמיט מיניה, סבר: עד דהוי לי זוזי ופרענא ליה, ורחמנא אמר: רמי שבועה עליוה כי היכי דלודי ליה בכוליה	דאמר רבה:											!	◇
לא שנא בו ולא שנא בבנו אינו מעיז, והלכך - לאו משיב אבידה הוא	ר' אליעזר בן יעקב סבר:											!	◇
בפניו הוא דאינו מעיז, אבל בפני בנו מעיז, ומדלא מעיז - משיב אבידה הוא.	ורבנן סברי:											!	◇
מי מצית מוקמת לה כרבי אליעזר בן יעקב?												♣	
מנה לאבא בידך, אין לך בידי אלא חמשים דינר - פטור, מפני שמשיב אבידה הוא	הא קתני רישא:											♣	◇
התם דלא אמר ברי לי, הכא דאמר ברי לי.												!	◇
לקטן - ליפרע מנכסי קטן, להקדש - ליפרע מנכסי הקדש.	שמואל:											!	◇
לקטן ליפרע מנכסי קטן												♣	
מנכסי יתומים לא יפרע אלא בשבועה	תנינא:											♣	◇
תרתיה למה לי?												♣	
הא קמשמע לך, כדאביי קשישא												!	
יתומין שאמרו - גדולים, ואין צריך לומר קטנים, בין לשבועה בין לזיבורית.	דתני אביי קשישא:											!	◇
להקדש ליפרע מנכסי הקדש												♣	
מנכסים משועבדים לא יפרעו אלא בשבועה	תנינא:											♣	◇
ומה לי משועבדים להדיוט ומה לי משועבדים לגבוה												♣	◇
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הדיוט הוא דאדם עושה קנוניא על הדיוט, אבל הקדש דאין אדם עושה קנוניא על הקדש, קא משמע לך.												!	◇
שכיב מרע שהקדיש כל נכסיו ואמר מנה לפלוני בידי - נאמן, חזקה אין אדם עושה קנוניא על הקדש	והאמר רב הונא:											♣	◇
ה"מ שכיב מרע, דאין אדם חוטא ולא לו, אבל גבי בריא ודאי היישינן.	אמרי:											!	◇
ואלו דברים שאין נשבעין עליהן: העבדים, והשרות, והקרקעות, וההקדשות, אין בהן תשלומי כפל ולא תשלומי ארבעה וחמשה, שומר חנם אינו נשבע, נושא שכר אינו משלם													■
קדשים שחייב באחריותן - נשבעין עליהן, ושאינו חייב באחריותן - אין נשבעין עליהן.	רבי שמעון:												■
יש דברים שהן בקרקע ואינן כקרקע, ואין חכמים מודים לו.	רבי מאיר:												■

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כיצד?												▲	מב:
עשר גפנים טעונות מסרתי לך, והלה אומר: אינן אלא חמש - רבי מאיר מחייב שבועה	[רבי מאיר]											◆ ■ ◇	מב:
כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע.	הכמים:											◆ ■ ◇	מב:
אין נשבעין אלא על דבר שבמדה, ושבמשקל, ושבמנין. כיצד? בית מלא מסרתי לך, וכיס מלא מסרתי לך, והלה אומר: איני יודע, אלא מה שהנחת אתה נוטל - פטור, זה אומר עד היוז וזה אומר עד החלון - חייב.												■	מב:
תשלומי כפל מנלן?												▲ ◇	מב:
(שמות כ"ב) על כל דבר פשע - כלל, על שור ועל חמור ועל שה ועל שלמה - פרט, על כל אבדה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל או אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל ולא ארבעה וחמשה.	דתנו רבנן:											■ ! ◇	מב:
מ"ט?												▲	מב:
תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא, ולא תשלומי שלשה וארבעה.												! ◇	מב:
שומר חנם אינו נשבע.												■ <	מב:
מנא הני מילי?												▲	מב: